

متن پرسش

سلام علیکم. برای عرض ادب شاگردی، از خداوند عروج آن به آن و لحظه به لحظه ی شما را، که حقیقتا ما را از سفره ی خود بهره مند فرموده اید، خواستارم. استاد محترم، بنده رشته ی مهندسی کامپیوتر گرایش سخت افزار، سال آخر هستم. نه حاضر هستم درس بخوانم (همین یک سالی که مانده است)، نه به حوزه بروم، نه کاری از مؤسسه های فرهنگی را انجام دهم با این که تا کنون ۷ کار آماده ی تحویل برای مؤسسه سائنحات انجام دادم به لطف خدا و البته این در مشورت با شما بود. و و. آنقدر فرصت عمرم کم است که برای کل زندگی ام برنامه دارم که برنامه ام در راستای مجاهده علمی و عملی می باشد. دروسی هم که در سال آخر باید بخوانم همه اش مربوط به رشته ی مهندسی برق می شود که هیچ سازگاری با روحیه بنده ندارد. طی ترم های متوالی با شما با تماس تلفنی مشورت نموده ام و نهایتا این تصمیم بنده است. از طرفی شرایط، اجازه ترک تحصیل و گوشه ای نشستن را به بنده نمی دهد اما بنده بسیار بسیار به کاری که می خواهم انجام دهم مضطر و مصمم هستم و همواره دست شرمندگی و پشیمانی از نبودن این موقعیت بر پیشانی دارم و به هر کاری که به صلاحم باشد تن می دهم. نظر شما چیست؟ چه باید کرد؟ با تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی، علیک السلام: گفت: «رهرو آن نیست که گه تند و گهی خسته رود... رهرو آن است که آهسته و پیوسته رود» عجله نکنید، خداوند آنقدر فرصت در اختیار شما می گذارد که به همه ی کارهای منطقی خود برسید. کمی خود را کنترل کنید و کارها را کم کنید و به خودتان فشار بیاورید و درس خود را تمام کنید تا شخصیت علمی شما نیمه کاره نماند و **إن شاء الله** با جامعیت کامل زندگی را طی کنید. موفق باشید